

[Borsen.]

for, at Systemet kan ændres; vi maa vente og se, hvor betydningsfulde disse Ændringer bliver. Men det lod til, at der var visse Ting, som man vilde søge at ændre i Systemet.

Den højtærede Udenrigsminister har endvidere udtalt, at man ikke har noget at bebrejde Regeringen. De behørigte Attester blev i sin Tid udstedt, og Ministeren tilføjer, at der deltog baade tyske og danske Forhandlere, og Erhvervene var repræsenteret. Dette siger nu ikke saa forfærdelig meget, for det afgørende er, om man har taget Hensyn til de Henstillinger, der er kommet, navnlig fra Erhvervene, ogsaa med Hensyn til Administrationen.

Og nu er det, jeg gerne vil forsøge paa gennem en fornyet Udtalelse fra Udenrigsministeren at skaffe Klarhed med Hensyn til hele det handelspolitiske Problem; for der er meget stor Forskel i de Udtalelser, der fremsættes her i Tinget af den højtærede Udenrigsminister, og de Udtalelser, som for nylig er fremsat i Bladene af Formanden for Grosserer-Societetets Komité Grosserer Laage-Petersen, som altsaa er en af Handelens første Mænd her i Danmark. Grosserer Laage-Petersen har udtalt, at Bevillingerne var meget smaa til at begynde med, og hvad Attesterne pr. 1. Maj angaar, kom de alt for sent, og det var det, som foraarsagede, at vi fik det store Tilgodehavende i Tyskland paa de 40—50 Mill. Kr., som jeg ikke skal opholde mig videre ved. For at komme ud af de Valutamangskeligheder, vi saa kom i, var det, at vi fik udstedt disse hurtige Attester, som man kalder det.

Udenrigsministeren udtaler, at man erklærede sig fra alle Sider tilfreds med, at Summen blev de 25 Millioner og ikke en større Sum, og her er det saa, at jeg har spurgt, om der ikke havde været Mulighed for, at man, da man kom til Tillægskontingenterne, saa i Stedet for at gaa til Kulindkøb kunde have taget de 10 Mill. Kr. af de 35 Mill. Kr., der var tilbage, idet Handelsstanden var villig til øjeblikkelig at indføre for omtrent 60 Mill. Kr. Varer, medens de kun fik Lov til at indføre for 25 Mill. Kr. Ministeren siger, at dette kunde ikke lade sig gøre, men Hr. Laage-Petersen siger, at det meget vel var muligt, og det vilde ikke have paavirket vor Købeevne senere. Det er uhyre beklageligt, at Opfattelserne er saa forskellige, som det fremgaar af de Udtalelser, jeg her har nævnt, af de to Mænd.

Saa kommer jeg til en anden Uklarhed, nemlig Udenrigsministerens Benægtelse af,

at Regeringen skulde stille sig uvilligt over for Indførselen af Færdigvarer. Handelens Folk siger det modsatte. Men er Forholdet ikke dette, at der er visse Industrier, som man ikke ønsker skal udsættes for nogen Konkurrence fra Udlandet? Jeg tror, at vi her er ved det springende Punkt. Det kom temmelig utilsløret til Orde fra socialdemokratiske Talere, at selvfølgelig er der visse Industrier, man vil beskytte, men jeg synes, at den højtærede Udenrigsminister ligesom vilde skubbe dette til Side og sige, at med Hensyn til Færdigvarer af alle mulige Slags er der ikke noget at kritisere Regeringen. Jeg vilde gerne, om man kunde faa Klarhed paa dette Punkt. Hvis man ogsaa fra radikal Side har det Standpunkt, at der er visse Industrier, man holder Haanden over, som man ikke vil udsætte for generende Konkurrence, saa beder jeg om, at det bliver sagt her. Saa først synes jeg, vi kan faa en frugtbar Drøftelse af, hvorvidt det er rigtigt, at vi producerer disse Industrivarer, som der er Tale om at beskytte gennem Valutakontoret, eller vi skulde gøre yderligere Forsøg paa at sætte Landbrugsproduktionen saa meget i Vejret som overhovedet muligt.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at der ligger lige saa mange ubrugte Attester paa Færdigvarer som paa andre Varer, og Grosserer Laage-Petersen udtaler, at en stor Del af Importørerne i Dag staar uden nogen som helst Bevillinger. Man vil altsaa se, at paa flere Punkter er der Uenighed mellem de to Mænd, og jeg spørger derfor: Var der ikke en Mulighed for, at vi kunde faa Klarhed paa disse Omraader? For det er ikke let for os, der ikke hører til Inderkredsen, og som ikke har været med til de førte Forhandlinger, men kun har hørt om dem paa anden og tredie Haand, at vide, hvad der egentlig er foregaaet, naar det bliver forklaret paa disse to forskellige Maader. Jeg mener, man kan slutte af Grosserer Laage-Petersens sidste Udtalelser, at der er nogle Importører, der hurtigt udnytter Attesterne, og andre, der ligger med Attester, som de ikke faar udnyttet. Jeg synes, at Systemet medfører, at de dygtige hemmes i deres Foretagsomhed. Hvorfor kunde man ikke i Sommer faa oplyst, hvem der laa inde med de ubrugte Attester? Der blev rejst Krav om det den ene Gang efter den anden, men saa vidt mig bekendt har man ikke fra Regeringens eller den paa-gældende Ministers Side været villig til at give Oplysninger.

Endelig har jeg en Bemærkning med